Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

RWS INFORMATIE

Beschikking

RWSZ2026-00005718 Omgevingsvergunning Eteck Warmte Holding B.V. lozing vanuit OBES op Tolhuiskanaal te Amsterdam (project ASTR)

Datum	31 augustus 2026
Nummer	RWS-2026/21370
Status	Definitief

Inhoud

1 Aanhef 3

2 Besluit 4

3 Voorschriften 5
3.1 Voorschriften voor de lozingsactiviteit 5
3.2 Voorschriften van algemene aard 6

4 Aanvraag 8
4.1 Algemeen 8
4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd 8
4.3 Beschrijving oppervlaktewaterlichaam 8

5 Toetsingskader 9
5.1 Toetsingskader voor lozingsactiviteiten 9
5.2 Landelijk beleid voor het lozen van stoffen 9

6 Overwegingen 12
6.1 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem 12
6.2 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem 13

7 Procedure 15

8 Conclusie 16

9 Ondertekening 17

10 Mededelingen 18

Bijlage 1, Begripsbepalingen 20

Bijlage 2, Analysevoorschriften 21

Bijlage 3, Locatie lozingspunt 22

1 Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 25 maart 2026 een aanvraag ontvangen van Eteck Warmte Holding B.V. om een vergunning als bedoeld in artikel 5.1 van de Omgevingswet voor een activiteit in de rijkswateren.

De aanvraag is namens de aanvrager ingediend door PiDee-advies.

De aanvraag heeft betrekking op het lozen van ontwikkel- en regeneratiewater afkomstig van de aanleg en het onderhoud van een open bodemenergiesysteem, zoals gedefinieerd in artikel 3.18 van het Besluit activiteiten leefomgeving.

Op grond van artikel 4.4 lid 2 Omgevingsbesluit is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat bevoegd op deze aanvraag te beslissen.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2026-00005718, met kenmerk RWS-2026/9329.

De aanvraag omvat de volgende stukken:

- Samenvatting aanvraag.
- Lozingsnotitie, toelichting aanvraag grondwaterlozing op Tolhuiskanaal, d.d. 10 maart 2026, diipadvies (pdf).

Voor het in behandeling nemen van deze aanvraag zijn leges verschuldigd. De verschuldigde leges zijn ontvangen.

2 Besluit

Gelet op de bepalingen van de Omgevingswet (Ow), het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal), het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl), de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat:

I. Om de gevraagde vergunning aan Eteck Warmte Holding B.V. te Voorburg te verlenen, voor de lozingsactiviteit als bedoeld in artikel 3.19, lid 2, van het Besluit activiteiten leefomgeving, die betrekking heeft op het lozen van ontwikkelwater en regeneratiewater, afkomstig van een open bodemenergiesysteem, op het Tolhuiskanaal te Amsterdam,

II. Aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in de artikelen 6.2, 7.2 en 17.2 Besluit activiteiten leefomgeving genoemde oogmerken.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3 Voorschriften

3.1 Voorschriften voor de lozingsactiviteit

Voorschrift 1 (te lozen waterstromen)

1. Het in het Tolhuiskanaal te brengen water mag uitsluitend bestaan uit:
   a. ontwikkelwater afkomstig van de aanleg van het open bodemenergiesysteem en;
   b. regeneratiewater afkomstig van onderhoud van het open bodemenergiesysteem.
2. De locatie van het lozingspunt is aangegeven in bijlage 3 van deze vergunning.

Voorschrift 2 (Hoeveelheden)

1. Het debiet van het te lozen ontwikkelwater als bedoeld in voorschrift 1, lid 1a mag niet meer bedragen dan 70 m^3/uur.
2. Het totale lozingsvolume van het ontwikkelwater als bedoeld in voorschrift 1, lid 1a mag niet groter zijn dan 5.600 m^3.
3. Het debiet van het te lozen regeneratiewater als bedoeld in voorschrift 1, lid 1b mag niet meer bedragen dan 70 m^3/uur.
4. Het totale lozingsvolume van het ontwikkelwater als bedoeld in voorschrift 1, lid 1b mag niet groter zijn dan 5.600 m^3 per 5 jaar.

Voorschrift 3 (*Lozingseisen)*

1. De in voorschrift 1 omschreven te lozen waterstromen mogen alleen in het oppervlaktewaterlichaam worden gebracht als de hiernavolgende emissiegrenswaarden niet worden overschreden.

Parameter	Steek-monster [mg/l]
Onopgeloste stoffen	50

   De in de tabel opgenomen lozingseisen zijn theoretische lozingseisen.

2. De in voorschrift 1 omschreven te lozen waterstromen mogen alleen in het oppervlaktewaterlichaam worden gebracht als deze geen met het blote oog zichtbare verontreiniging in het oppervlaktewater veroorzaken.
3. Het te lozen regeneratiewater bedoelt in voorschrift 1, lid 1, onder b mag niet meer dan eens per 5 jaar geloosd worden.
4. Het te lozen regeneratiewater bedoelt in voorschrift 1, lid 1, onder b mag uitsluitend geloosd worden als daar géén additieven (e.g. waterstofperoxide en/of chloorbleekloog) aan toegevoegd zijn.
5. De waarde van de in lid 1 genoemde parameter moet worden bepaald volgens de in bijlage 2 genoemde analysevoorschriften.

Voorschrift 4 (*start- en eindmelding)*

1. De datum en tijdstip van aanvang van de in voorschrift 1 omschreven lozingen, moeten minimaal vijf werkdagen voor aanvang, schriftelijk aan de waterbeheerder (p.a. de afdeling Handhaving) worden gemeld.[1]
2. De datum en tijdstip van beëindiging van de in voorschrift 1 en 3 omschreven lozingen, moeten maximaal twee dagen na beëindiging, schriftelijk aan de waterbeheerder (p.a. de afdeling Handhaving) worden gemeld.[1]

3.2 Voorschriften van algemene aard

Voorschrift 5 (Contactpersoon)

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolen, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning inwerking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden gemeld.

Voorschrift 6 (Meten en registeren)

1. De in het oppervlaktewaterlichaam te brengen waterstromen moeten te allen tijde op een veilige en doelmatige manier kunnen worden bemonsterd op de plaats waar daadwerkelijk de lozing plaatsvindt.
2. De in voorschrift 2 genoemde debieten en hoeveelheden moeten worden gemeten en geregistreerd met een debietmeter.
3. Op verzoek van de waterbeheerder moet inzage worden gegeven in de conform lid 2 geregistreerde meetgegevens.

Voorschrift 7 (Maatregelen bij een ongewoon voorval)

1. Indien zich tijdens de vergunde activiteit een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan worden onmiddellijk de maatregelen getroffen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die

[1] Voor deze meldingen kan gebruik worden gemaakt van het volgende e-mailadres: handhaving-wnn@rws.nl.

gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.

2. Indien zich een voorval als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, wordt dat voorval zo spoedig mogelijk gemeld aan de waterbeheerder.
3. Aan de waterbeheerder worden, zodra zij bekend zijn, de gegevens verstrekt met betrekking tot:
   a de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
   b de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
   c andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
   d de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;
   e de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

4 Aanvraag

4.1 Algemeen

In Amsterdam Noord wordt nieuwbouw ontwikkeld aan de Asterweg. Het project is bekend onder de naam ASTR. Voor de klimatiseren van de nieuwbouw wordt een open bodemenergiesysteem (OBES) voorzien met één mono(grondwater)bron. Tijdens en na de realisatie van de grondwaterbronnen komen grondwaterstromen vrij die geclassificeerd kunnen worden als:

1. boorspoelwater;
2. ontwikkelwater;
3. onderhoudsspui;
4. regeneratiewater.

De aanvrager Eteck Warmte Holding B.V. heeft aangegeven dat het boorspoelwater en onderhoudsspui op het gemeentelijk vuilwaterriool zal worden geloosd en vraagt een vergunning aan voor het mogen lozen van het ontwikkelwater en regeneratiewater, waar geen additieven (chloorbleekloog en/of peroxiden) aan toegevoegd zijn, op het Tolhuiskanaal. Omdat Rijkswaterstaat niet bevoegd is voor de lozing op het gemeentelijk vuilwaterriool wordt daar verder niet op ingegaan in deze vergunning.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

Het lozen op een oppervlaktewater van ontwikkelwater en regeneratiewater afkomstig van een bodemenergiesysteem is een vergunningplichtige lozingsactiviteit zoals bedoeld in artikel 3.19 tweede lid van het Besluit activiteiten leefomgeving.

4.3 Beschrijving oppervlaktewaterlichaam

De activiteit vindt plaats in het Tolhuiskanaal (kruising Asterweg en Grasweg te Amsterdam Noord). Zie bijlage 3 voor de lozingslocatie.

Tolhuiskanaal
Het Tolhuiskanaal is een waterweg in Amsterdam en staat in verbinding met het IJ en de omringende stedelijke waterstructuur. Het kanaal heeft een functie als scheepvaartroute en wordt tevens gebruikt voor waterafvoer en stedelijke waterhuishouding. De oevers van het kanaal worden gekenmerkt door een mix van industriële en stedelijke ontwikkeling, met toenemende aandacht voor ecologische verbeteringen.

Kaderrichtlijn Water
De activiteit vindt plaats in het KRW-oppervlaktewaterlichaam Noordzeekanaal. Dit waterlichaam heeft een stedelijke functie en wordt beheerd met aandacht voor waterkwaliteit, doorstroming en ecologische waarde. Als onderdeel van de Kaderrichtlijn Water wordt er gestreefd naar behoud en verbetering van de chemische en ecologische status van het kanaal, met specifieke maatregelen gericht op behoud en verbetering van de waterkwaliteit.

5 Toetsingskader

5.1 Toetsingskader voor lozingsactiviteiten

De Omgevingswet omschrijft in artikel 5.18 in samenhang met artikel 5.24 het oogmerk voor de beslissing op de aanvraag. Voor lozingsactiviteiten op een Rijkswaterlichaam zijn die regels in het kader van duurzaam waterbeheer gesteld met het oog op:

a. het voorkomen en waar nodig beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
b. het beschermen en verbeteren van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen;
c. het vervullen van maatschappelijke functies door watersystemen;
d. het beschermen van de doelmatige werking van een zuiveringtechnisch werk.

Deze oogmerken vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader voor de vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd als een oogmerk van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzet en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer, door het verbinden van voorschriften of beperkingen, voldoende te beschermen.

Artikel 4.23 van de Ow voegt daar met betrekking tot lozingsactiviteiten en wateronttrekkingsactiviteiten in een oppervlaktewaterlichaam aan toe dat de regels er in ieder geval toe strekken dat:

e. alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen;
f. de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast;
g. geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt.

De oogmerken zijn verder geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Omgevingswet en in aanvullende regelgeving, maar ook in programma's en beleidsregels. Zo zijn vastgestelde normen en beleid richtinggevend bij het toetsen of een aanvraag verenigbaar is met de oogmerken van het waterbeheer.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is volgens het toetsingskader gekeken naar de effecten van het initiatief op de onder b), c), e), f) en g) genoemde oogmerken, om zo tot een besluit te komen. Op de oogmerken aangegeven onder a) en d) is niet getoetst. Dit omdat bij voorbaat gesteld kan worden dat er met betrekking tot waterkwantiteitsaspecten geen effect op zal treden en omdat er geen sprake is van een zuiveringstechnisch werk waarvan de doelmatige werking verstoord kan worden.

5.2 Landelijk beleid voor het lozen van stoffen

Het Nationaal Waterprogramma (NWP) houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door toepassing van de BBT en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen treffen met het oog op het bereiken van de

gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid ‘vermindering van de verontreiniging’ houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt vooromen en beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste ‘de beste beschikbare technieken’ toepast, zoals vastgelegd in de Omgevingswet. In de bijlage bij artikel 1.1 van de Omgevingswet is de volgende definitie voor de ‘beste beschikbare technieken’ gegeven: “het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden en andere vergunningsvoorwaarden te vormen is aangetoond, met als doel emissies en gevolgen voor het milieu in zijn geheel te voorkomen of, wanneer dit niet mogelijk is, te beperken, waarbij wordt verstaan onder:

a. «technieken»: zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;
b. «beschikbare»: op zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken wel of niet binnen Nederland worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn, en;
c. «beste»: het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel.”.

In bijlage XVIII, onder A van het Bkl zijn de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten) aangewezen. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van deze documenten.

Het tweede beginsel ‘met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen treffen’ houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.
Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij het Bkl.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een (specifieke) restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van de BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof op de rand van de mengzone, het betreffende waterlichaam en het benedenstroomse oppervlaktewater.

In het Bkl is de verhouding tussen vergunningen voor lozingsactiviteiten en de waterprogramma's nader uitgewerkt. Het BKl stelt dat met het NWP rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. Verder verwijst het Bkl voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van omgevingswaarden voor de waterkwaliteit (zie bijlage III bij de artikelen 2.10, eerste en derde lid, 4.13, tweede lid, en 4.15, derde lid, van het Bkl). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de omgevingswaarden de waterprogramma's aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hieraan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets. Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

6 Overwegingen

6.1 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem

De lozing is kortdurend en relatief klein van omvang. Van de onttrekkingslocatie is bekend dat hier van nature voorkomende stoffen, met name ijzer en chloride, in verhoogde concentraties aanwezig zijn. Dit betekent dat het ontwikkelwater deze stoffen kan bevatten, wat invloed kan hebben op de waterkwaliteit van het ontvangende waterlichaam. Om dit te beperken, wordt het ontwikkelwater vóór de lozing tijdelijk in een container opgevangen. Hier komt het ijzer in contact met zuurstof uit de lucht, waardoor het oxideert en uitvlokt. Hierdoor blijft een groot deel van het ijzer in niet opgeloste vorm aanwezig in het ontvangende water. Daarnaast vindt in de container bezinking plaats, waarbij zwaardere deeltjes naar de bodem zakken en niet met het geloosde water meegevoerd worden.

Deze werkwijze wordt beschouwd als het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT) om de impact van de lozing te minimaliseren. Door deze maatregelen worden geen significante kwalitatieve effecten op het ontvangende waterlichaam verwacht.

Immissietoets
Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2019. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is in dit geval niet gevolgd vanwege de beperkte duur en omvang van de lozing en de aard en omvang van de stoffen die zich hierin bevinden. Er is vanuit deskundigenoordeel geen reden om te verwachten dat de lozing negatieve effecten heeft.

Lozingseisen
De lozingseis voor onopgeloste stoffen is een theoretische lozingseis. Aangezien in het ontwikkelwater verhoogde concentraties van nature voorkomende stoffen zoals ijzer en chloride aanwezig kunnen zijn, wordt het water vóór de lozing behandeld zoals is beschreven hierboven. Dit draagt bij aan het voldoen aan de lozingseisen en het voorkomen van negatieve effecten op de waterkwaliteit.

Rijkswaterstaat werkt zoveel mogelijk met doelvoorschriften. Voor deze lozing is dat vertaald naar een lozingseis voor onopgeloste stoffen van 50 mg/l. Dit is bedoeld als toetsingsparameter voor de goede werking van de bezinkvoorziening. In verband met de aanwezigheid van ijzer in het ontwikkelwater geldt als aanvullende voorwaarde dat het te lozen ontwikkelwater geen verkleuring van het oppervlaktewater mag veroorzaken.
Het is de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder om te voldoen aan deze doelvoorschriften. Dit kan betekenen dat er aanvullende zuivering technische voorzieningen moeten worden getroffen.

Uitsluitend in de deklaag zijn verontreinigingen aangetroffen van zware metalen en PAK. De WKO-bronnen worden gerealiseerd in het tweede/derde watervoerende pakket. Op basis van de beschikbare bodem- en grondwatergegevens zijn de watervoerende pakketten waaruit wordt onttrokken niet verontreinigd met deze

stoffen. Daarom bestaat geen aanleiding om zware metalen en PAK als lozingsparameter voor te schrijven. Wel dient bij de uitvoering van de boring te worden voorkomen dat verontreinigingen uit de deklaag naar diepere watervoerende pakketten worden verspreid.

Toetsing overschrijding van lozingseisen
Het is voor Rijkswaterstaat zelf, voor de vergunninghouder en voor eventuele derde-belanghebbenden van belang dat precies duidelijk is wat de lozingseisen in deze vergunning betekenen en op welke wijze bepaald wordt dat er sprake is van een overschrijding van lozingseisen. De bepaling hangt af van het type lozingseis: een empirische lozingseis of een theoretische lozingseis. In de vergunningvoorschriften is aangegeven of de daar genoemde lozingseisen empirisch of theoretisch zijn.

Empirische lozingseisen worden in het proces van vergunningverlening vastgesteld met een statistische methodiek op basis van historische meetwaarden van het lozende bedrijf. Een empirische lozingseis wordt, kort samengevat, bepaald door een aantal maal de standaardafwijking van de historische meetwaarden op te tellen bij het gemiddelde van deze waarden. Er wordt bij het empirisch afleiden van een lozingseis gebruik gemaakt van meetgegevens die representatief zijn voor de gebruikelijke beheerste procesvoering.
Bij een overschrijding van een empirische lozingseis is het in hoge mate zeker dat er sprake is van een overtreding. De meetonzekerheid van de meetwaarden is hierbij niet van belang, omdat er gebruik is gemaakt van historische meetwaarden voor het vaststellen van de eis. Daarmee is vanzelf ook de meetonzekerheid verdisconteerd in de lozingseis. Dat geldt ook voor een eventuele aanvullende onzekerheid door de bemonstering.

Theoretische lozingseisen zijn niet gebaseerd op een statistische analyse van een historische meetreeks. Theoretische eisen staan onder andere in de referentiedocumenten voor de beste beschikbare technieken (BREF).
Theoretische lozingseisen hangen samen met toepassing van een bepaalde stand der techniek bij een bedrijf. Het zijn een soort ervaringscijfers per bedrijfstak of per behandelingstechniek, waarbij de achterliggende meetgegevens van de afzonderlijke bedrijven niet direct meer te herleiden zijn.
Anders dan bij empirische lozingseisen, wordt bij de toetsing van meetwaarden aan een theoretische lozingseis wel rekening gehouden met de meetonzekerheid. De meetonzekerheid is immers niet verdisconteerd in de lozingseis zelf.

6.2 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem

Het Nationaal Water Programma 2022 - 2027 kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in stroomgebiedbeheerplannen (sgbp's). Voor het Noordzeekanaal gelden de volgende functies:

- Koelwater- en proceswater;
- Energieproductie;
- Scheepvaart en transport;
- Watersport en oeverrecreatie;
- Beroeps- en sportvisserij;
- Oppervlaktedelfstoffen;
- Archeologie, cultuurhistorie en landschap;

- Natuur en ecologie en vismigratie;
- Havengebied;

Het uitgangspunt van de Sgbp's is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water plus schoon en gezond water op orde zijn. Zoals aangegeven in hoofdstuk 6 heeft lozingsactiviteit geen onaanvaardbare gevolgen voor de chemische en ecologische waterkwaliteit.

De aan het Noordzeekanaal toegekende functies stellen geen aanvullende kwaliteitseisen. Bij de toetsing van de vergunningsaanvraag is beoordeeld of de aangevraagde handelingen de vervulling van de aan het Noordzeekanaal toegekende functies nadelig beïnvloeden. In het onderhavige geval is hier geen sprake van.

7 Procedure

De voorbereiding van de vergunning op grond van de Omgevingswet heeft volgens het gestelde in titel 4.1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) plaatsgevonden.

8 Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

9 Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
Namens deze,
Afdelingshoofd Vergunningverlening Rijkswaterstaat West-Nederland Noord,

10 Mededelingen

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:
- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?
Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:
- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?
Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, Rijkswaterstaat West-Nederland Noord, afdeling Vergunningverlening, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht

In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:
- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven. De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.
Bij het verzoek dient voorts een afschrift van het bezwaarschrift te worden overgelegd. Zo mogelijk wordt tevens een afschrift van de beschikking waarop het geschil betrekking heeft overgelegd.

Indiening kan ook via de site http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht. Daarvoor dient u wel te beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Bijlage 1, Begripsbepalingen

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1 ’Aanvraag’: De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag die op 25 maart 2026 is binnengekomen bij Rijkswaterstaat en geregistreerd onder nummer RWSZ2026-00005718;
2 ‘Afdeling handhaving’: de afdeling Handhaving van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht (calamiteitennummer: 06-46705860, e-mailadres: handhaving-wnn@rws.nl);
3 ‘Afvalwater’: water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
4 ‘Kaderrichtlijn Water (KRW)’: richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
5 ‘KRW-waterlichaam’: volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
6 ‘Lozingspunt’: een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
7 ‘Ongewoon voorval’: een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
8 ‘Oppervlaktewaterlichaam’: samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de OW, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
9 ‘Vergunninghouder’: diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
10 ‘Waterbeheerder’: de minister van Infrastructuur en Milieu, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;

Bijlage 2, Analysevoorschriften

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

Analyse
De volgende analysemethoden moeten worden toegepast bij de volgende parameters:

Stof/parameter:	NEN-nummer:
Onopgeloste stoffen	NEN-EN 872: 2005

Voor het gebruik van een andere, gelijkwaardige, analysemethode dan in deze bijlage genoemd, is schriftelijke toestemming van de waterbeheerder nodig. Een verzoek om een andere analysemethode te gebruiken, moet minstens 8 weken vóór de geplande datum van gebruik worden ingeleverd bij de waterbeheerder.

Als de vergunninghouder een andere analysemethode wil gebruiken, moet deze methode geaccrediteerd zijn door de Raad van Accreditatie. Als dat niet het geval is, moet de vergunninghouder aantonen dat de resultaten van de nieuwe methode vergelijkbaar zijn met die van de voorgeschreven methode. Deze vergelijkbaarheid moet worden aangetoond volgens NEN 7778:2003.

De waarden resulterend uit de analyse van de hierboven genoemde parameters moeten worden afgerond conform blad 2.1 van NEN 1047:1967 nl.

Bijlage 3, Locatie lozingspunt

